

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת צו - זריזות בעבודת השם

"צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה (ויקרא ו,ב)"

בני ביתו וסטר לבניו בכל כוחו, ואמר להם: "שוטים שבעולם, כאשר בא הסוחר לעשות עסקה לא מיהרתם לקרוא לי, ולאיש זה אצתם לקרוא לי?".

הנמשל, ישנן מצוות עשה וישנן מצוות לא תעשה, ודרושים להם כוחות מנוגדים, למצוות עשה חייבים להפעיל את כח הזריזות, ואילו ללא תעשה את כח העצלות, אדם חכם יודע מתי להושיט מכיסו זריזות ומתי עצלות, אולם אדם החוטא מחליפם ונוהג בזריזות לעבירות, ובעצלות למצוות, הקרבן מכפר על שניהם "הדם" מסמל על הזריזות והמרץ, "החלב" מסמל על קרירות ועצלות, את שניהם חייבים להקריב על גבי המזבח, כדי שאם האדם ישתמש בהן שלא כהוגן, יעלה על המזבח לכפרה.

אשר על כן פותח רבנו יעקב בעל הטורים (סימן א): "צריך האדם להתגבר כארי לעמוד בבקר לעבודת בוראו, ואף אם ישיאנו יצרו בחורף לאמר איך תעמוד בבקר, כי הקור גדול, או ישיאנו בקיץ לאמר איך תעמוד ממיתך ועדיין לא שבעת משנתך, התגבר עליו לקום". מסופר על הסבא מקלם, שבכל בוקר כאשר הקיץ משנתו, היה קופץ בו ברגע מהמיטה בחיפזון רב, כאילו שודד וסכין בידו עומד על ידו... זאת כדי לשבור את מידת העצלות ולהתגבר בזריזות.

בברכת שבת שלום
ברב אליהו חיים פנחס
רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

מפרש רש"י: אין צו אלא לשון זירוז, מיד ולדורות. אמר רבי שמעון, ביותר צריך זירוז במקום שיש חסרון כיס. ע"כ. על הזריזות כותב הרמח"ל בספרו מסלת ישרים (פ"ז): "היא מידת שלימות גדולה אשר טבעו של האדם מונע ממנו עתה, ומי שמתגבר ותופס בה כל מה שיכול, הנה לעתיד לבא יזכה לה באמת, אשר הבורא יתברך יתנה לו בשכרו, חלף מה שהשתדל אחריה בזמן עבודתו".

כוונתו, שהאדם בטבעו עצלן בעל חומר גס אשר תנועות גופו כבדים, וכדי שהאדם יגיע לשלמות חייב לעבוד על מידת העצלות שבו, ובכך יבוא על שכרו לעתיד לבוא. אולם ישנן פעמים, שחייב האדם למנוע עצמו ממידת הזריזות ואדרבה עליו להיות דווקא עצלן, ובזה יבוא על שכרו.

דבר זה נרמז מהקרבן: כידוע, בכל קרבן צריכים לתת את הדם והחלב על גבי המזבח. מדוע? מבאר רבנו יוסף חיים זצ"ל על פי משל נאה, סוחר שהיה יושב ועוסק בתורה בבית המדרש, ובתוך כך בא אחד לביתו על מנת לעשות עסקה גדולה, אולם בני הבית אמרו לו, שאביהם אינו בבית, וכשלא מצאו הלך לסוחר אחר, וכשחזר בעל הבית מבית המדרש, ונודע לו על הדבר, מאוד התרעם וכעס על בני ביתו, מדוע לא קראו לו.

ואכן בפעם הבאה כשהגיע לביתו איש מס הכנסה מיהרו בני ביתו ואצו לקרוא לו הביתה, וכאשר הבין, מי עומד מולו, כעס על

העלון מוקדש להצלחת

יחזק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
ענינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יוניס
קסיר אפרים וב"ב
ישי בן גילה
חגי חיים וב"ב
שגית בת רותי
יראת שמים
גלית בת מסודי
ארז בן שושנה
רון אברהם וב"ב
ארז מזרחי וב"ב
עמית בן רבקה
שלמה ודנה דוד וב"ב
כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ניה
רונית בת סימי
סיון בת אסתר
יוסף בן רוחמה
יפית בת ג'ניה
אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
אליהו זרי בן ימנה
שמאל אימן בן אסתר זרי

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה יזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזיר בן פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה
מזל בת חנה אורן בן אסתר
יהודית אסתר פראל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעדיה ענינת בת רחל ברכה
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית
אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר-
נחת מכל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה
יפה בת שרה- הצלחה ורפואה נעמה בת שרה
מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה
יוסף חיים בן נסכה ציון בן צ'חלה
דוד בן מזה יעקב בן אסתר
כל עם ישראל

15/03/2014 יג אדר ב תשע"ד

פרשת צו

הפטרה: (ס) "ויאמר שמואל"- שמואל א,טו
(א) "כה אמר"- שמואל א,טו

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
ה"ם	17:08	18:24	19:06
ה"א	17:25	18:25	19:02
ה"פה	17:16	18:25	19:04
ב"ש	17:27	18:25	19:04

העלון מוקדש לרפואת
יצחק בן פנינה הי"ו
ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה
ובריאות איתנה
לאליהו יזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה - פורים

מהן המצוות בהן אנו חייבים בפורים?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה:

למקומות אשר לא היו מוקפים חומה מימות יהושע בן-נון:

בליל י"ד, אחד הגברים ואחת הנשים חייבים במקרא מגילה. אישה המטופלת בילדים או חולה ל"ע - חייב בעלה לדאוג לה, שתשמע את המגילה: או ממנו, אם הוא בקי בקריאת המגילה, או שראוי ונכון לרב המקום לדאוג לכך, שיהא לאחר קריאת המגילה לגברים קריאה נפרדת לנשים.

ביום י"ד - אחד הגברים ואחת הנשים חייבים שוב במקרא מגילה. לאחר מכן ייתן הבעל לחברו או לשכנו משלוח מנות, וכן האישה חייבת במשלוח מנות לחברתה. ומעיקר הדין, די במשלוח אחד, שיש בו ב' מיני מאכל. אולם כל המרבה, הרי זה משובח. ואף אם הוא או אשתו אבלים תוך שנה או שלושים או שבעה, חייבים במשלוח מנות.

לאחר מכן, יש ליתן **"מתנות לאביונים"** לשני אביונים. שיעור מתנה, שנותן לאביון, הוא כדי סעודה שיכול לקנות לעצמו (פיתה פלאפל ושתייה - כ-20 ₪ לכל אביון): אחד עבורו ואחד עבור אשתו או בנו, שהם מעל גיל י"ג. ויש ליתן ביום הפורים את הכסף לעני, או ליתן לגבאי צדקה, שאוסף עבורם ויזכה להם באותו היום.

וכן יש לערוך **"סעודת פורים"**. ולכתחילה יעשנה עם לחם ובברכת המזון יזכיר "על הנסים", ואם שכח, אינו חוזר. ובסעודה זו אף האישה צריכה להשתתף. הגם שיש מצווה לשתות יין ולהתבשם, מכל מקום, אם מחמת שכרותו עלול לבוא לידי קלות ראש, או לזלזול ולו במצווה אחת, מוטב שלא ישתה. לכתחילה, יש לאכול סעודה זו בבוקר.

פורים מותר בעשיית מלאכה, בין בליל פורים ובין ביום שלמחרת. העובד ביום זה אינו רואה סימן ברכה מאותה מלאכה או מכספו שהרוויח. אולם באופן שאין לו מה לאכול, אלא אם כן יעבוד - מותר. אך לכל אחד מותר לעשות מלאכה, באופן שאם לא יעשה אותה מלאכה, יהא לו הפסד גדול, ולא רק מניעת ריוח. או שיש במלאכה שלו צורך רבים כגון: בעל מכולת, שחייב לפתוח את חנותו עבור התושבים, או עובדים המפנים את תכולת האשפה וכדומה. לעניין גילוח הזקן או תספורת הראש, מותר ביום פורים שאינו נחשב "מלאכה".

למקומות אשר היו מוקפים חומה מימות יהושע בן-נון: אותן הלכות רק שמקיימן ב-ט"ו אדר!!

ישועה מפלאה

רגיל היה כ"ק מרן הבית אברהם וינברג מסלאנים זיע"א לבוא לעיר לאדז' פעמיים בשנה, בקיץ ובחורף, ובכל פעם שהיה מגיע, היה שווה בעיר שתי שבתות, כי בשטיבל בלאדז' היו הרבה חסידים, שהיו מסורים אליו עד למאוד, והיה גובה שם הרבה מעות עבור קופת עניי ארץ ישראל, כי כן ידוע, שכל עבודתו וטרחתו תמיד היה עבור מעות א"י.

פעם היה בפורים בלאדז', בסעודת היום של פורים היו ציבור נאספים גדול, והיה דוחק עצום בשטיבל, באמצע עריכת השולחן נכנס חסיד אחד בשם הרה"ח ר' יהושע ריבאק, ועלה על ספסל והתחיל לצעוק בקול נורא ומזעזע, **שילדו הקטן ל"ע נפל מחלון הבית בקומה העליונה של הבניין ונפל על אבן בחצר**. הרופא שהוזעק למקום אמר, שאין להזיז את הילד מן המקום לעת עתה, כי הוא בסכנה גדולה. השיב לו הבית אברהם, **שייתן ג' מאות זלאטיס עבור עניי א"י**, וזה היה סכום עצום מאוד, ויען החסיד, שאין לו עתה כסף מזומן והוא יכול לתת על כך שטר חוב. אמר לו הבית אברהם: "אבל שהשטר חוב יכובד!". והבטיח החסיד שיהיה בסדר. אז לקח הבית אברהם תפוח, שהיה לפניו וזרקו לעבר החסיד, ואמר לו, שילך הביתה.

צעק החסיד: "רבי, אני מפחד לילך הביתה! מה עם הילד?!". חזר ה'בית אברהם' ואמר עוד פעם: "תלך הביתה! ואז הלך הביתה", וכשהגיע ראה איך שהילד קם מעצמו מן האבן, והלך כאחד האדם, וכאילו לא קרה כלום, ותהום כל העיר ממעשה נורא זה. (הרה"ח ר' יאיר שורצמן ז"ל, יהי אור עמ' שמ"ה)

שתית יין

בעיר פוניבז' תלמידי הישיבה היו באים אל ביתו של ראש הישיבה, הגאון ר' יוסף שלמה כהנמן לשמוח בשמחת הפורים. שנה אחת באמצע ההכנות לסעודת פורים, נעלמה העוזרת הליטאית, כל המאמצים לאתרה עלו בתוהו. במוצאי פורים חזרה לעבודתה כשעל פניה סימני השתאות... כששאלוה להיכן נעלמה? השיבה שהיא חששה לחייה, בראותה את כמויות היין והמשקאות החריפים שזרמו לבית הרב. "אצלנו", אמרה, "עם כמות כזו של משקאות חריפים, המסיבה הייתה מסתיימת עם קטטות ומכות, פצועים והרוגים...". (הרב מפוניבז' ח"א)

הקדשת העלון

מנויים

לקבלת העלון חנם ב- email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 052-6329144

האדמו"ר רבי אליעזר מנחם מנדל בידרמן מלעלוב זצ"ל- נולד בלוב שבפולין בשנת ה'תקפ"ז (1827). ביום שנולד, ישב אביו ליד השולחן ונרדם. כעבור רגעים אחדים הקיץ וסיפר את החזיון הנפלא: "זה עתה נראו אליי שלושה צדיקים מגדולי עולם, הפצירו בי לקרוא את שם הילד, שיוולד לי על שם. נתתי את הבטחתי רק לשניים מהם, הלא הם: הרה"ק רבי אלעזר מליז'נסק (בנו של ר' אלימלך), ור' מנדל מרימינוב. לצדיק השלישי לא הבטחתי, לכן לא אגלה לכם, מי היה". באותו רגע שסיים ר' משה דבריו פרצו הנשים לחדרו בקריאות שמחה וצהלה ובשרו אותו בבשרות מזל טוב כי נולד לו בן, אותו קרא הרבי בשם: **אליעזר מנחם מנדל**.

שקדן נפלא ומתמיד עצום עד כדי סיכון בריאותו. **מרב שקידתו היה מסובב את מורה השעות אחורנית, כדי שרבו ילמד איתו יותר.** בשנת ה'תרי"א (1850) עלה לא"י. לאחר פטירת אביו כיהן כאדמו"ר חסידות לעלוב בירושלים. ענותן. צנוע. גדולי ירושלים וגאוני הדור העריצו אותו. מפורסם בצדקתו וקדושתו, **ורבים מישראל נושעו ונרפאו ע"י תפילותיו. בעל רוח-הקודש.**

התנסה בניסיון העוני ואשתו הייתה שופתת סיר על האש ומבשלת 'מרק סובין' ובו שוברת את רעבון ילדיה. **מרב בושה וכדי לכסות על הדלות, ששררה בבית, הייתה רעייתו שופתת על הכירה בכל יום שישי סיר מלא מים ומכסה אותו בנייר.**

היה מלומד בייסורים קשים, אך מעולם לא התלונן, ופניו הפיקו אושר תמידי. תפילתו הייתה מרעידה כל לב. הקפיד על תפילת הערבית בכל יום ליד הכותל המערבי. תפילה זו הייתה נמשכת אצלו זמן רב, **ולרוב כשלוש שעות ויותר.** עמד על רגליו בגשם העז או כאשר פתיתי שלג נערמים עליו, והיה ניצב ללא ניע, תפוש שרעפים ואחוז דביקות עיניו כלפידים, **וזאת על אף התנכלויות התושבים הערביים.** נפטר ב-ט"ז אדר ב' ה'תרמ"ג (1883). חי כ-56 שנים. ציונו בהר הזיתים.

אביו: האדמו"ר רבי משה. **אמו:** מרת רבקה רחל. **אשתו:** מרת פייגא מאטיל (בת היהודי הקדוש רבי צבי בן החוזה מלובלין). **בנו:** האדמו"ר רבי דוד צבי שלמה (ר' דוד'ל). **אחיו:** ר' יצחק דוד.

כשנפטר אביו הרה"ק רבי משה מלעלוב בירושלים בסמוך לגופו הקדוש ישבו בניו הקדושים: רבי יצחק דוד ורבי אליעזר מנדל, ומיררו בבכי על השריפה אשר שרף ה', משך שעה ארוכה הרכין רבי אלעזר מנדל ראשו לארץ, התקרב לגוף אביו, ולפתע הרים ראשו, ופנה לאחיו הבכור רבי יצחק דוד באמרו: **"עכשיו גילה לי אבא, שרצונו שיהיה מקום מנוחתו ליד קבר זכריה הנביא"**.

עוד הם מדברים ואל הבית נכנס חכם ספרדי, אשר מצא לתדהמתו את הרבי מוטל נפטר על הארץ, החכם סיפר לבניו הקדושים, כי זה זמן רב שהקבר הפנוי שבד' אמותיו של קבר זכריה הנביא קני לו בקניין מלא, אלא שלפני שעה קלה נרדם בביתו, **ובחלומו נגלה אליו אביהם הרבי ר' משה וביקש אותו לוותר למענו על המקום. והוא מוכן ומזומן לעשות רצון קודשו של הצדיק.** בני הרבי ראו בכך אות פלא מן השמים, ועוד באותו יום הובא הרבי ר' משה למנוחת עולמים בד' אמות של קבר זכריה הנביא אשר בשיפולי הר הזיתים (פרי קודש הילולים)

ימי חולי מחסור וייסורים היו ימייו של רבי אלעזר מנדל בעיה"ק, ומסופר, כי פעם אחת נתגלה אביו, הרה"ק ר' משה לידידו הרה"ק ר' נתן דוד משידלובצא בחלום הלילה ואמר לו: **"ש לי בירושלים בן, שהוא בבת עיני, ואתה יושב לך פה ואינך מתעניין במצבו?"**, מיד החל ר' נתן לאסוף כספים עבורו, וכתב לרבי אלעזר מנדל שהוא שולח לו כספים בציווי אביו כדי מחייתו, אך רבי אליעזר מנדל החזיר לו חלק מן הכסף וביקש שיקנה לו ש"ס דפוס אמסטרדאם וישלח אליו, ואכן כן עשה ר' דוד. כשנשלח אליו כסף רב מידידו, **חשב בטעות, שהם לעניי עיר הקודש, וחילקם עד לפרוטה האחרונה, וכשנתבררה הטעות, לא רצה לקבל בחזרה את הכסף, אלא שש ושמח שהיה בידו להחזיק את עניי ארץ ישראל מכספו הפרטי!**

מעשה והייתה שנת בצורת בירושלים, אנשים רעבו ללחם ומזון, וכן היה מחסור גדול בפחם. כולל ורשה, ובראשם רבה של קאליש הגאון רבי מאיר מקאליש, **הצליחו להשיג כמות מסוימת של פחם לצרכי בני הכולל וערכו חלוקה רבת, כל בני הכולל קיבלו מנת פחם, ורק על רבינו פסחו משום מה, הוא לא קיבל כלום והפחם בארץ ישראל באותם הימים - היה מצרך חיוני ביותר, בלעדיו לא ניתן היה לחמם את הבית.** ויהי בלילה והגאון מקאליש שוכב על ערש יצועו, בא אליו בחלום הרבי מרן ר' משה ותלונה בפיו: **"בחלוקת הפחם קיפחו את בנו הצדיק רבנו אלעזר מנדל"**, ומיד עם שחר תוקן המעוות.

ימי הרה"ק ר' אלעזר מנדל מלעלוב היו מיסיאנרן שרצו לחטוף אנשים ולרשותם מדתם. מה עשו? ייסדו בית חולים גדול עם ציוד רפואי מהמתקדם והמשוכלל ביותר כדי למשוך אליהם את החולים. הכריזו הרבנים, שאסור להיכנס לבית החולים הנ"ל, וגם אסרו לקרוא לרופא שעובד אצלם בבית החולים.

פעם אחת כשהכין הרה"ק ר' אלעזר מנדל את עצמו לתפילת שחרית, והטלית היה כבר מונח על כתפו, פתאום נהיה נסער מאד, הוריד את הטלית מעל כתפו, ואמר לבנו ר' דוד'ל שהיה אז עדיין ילד: **"בוא עמי"**. והלכו לביתו של חולה אחד. כשנכנסו, מצאו אותו ישן, **תחב הרה"ק ר' אלעזר מנדל את ידו תחת הכר של החולה, והוציא משם שני מטבעות זהב ויצא מן החדר, וזרקם לתוך מי השופכין של בית הכסא.**

לאחר מכן התברר המעשה, שהחולה לא עמד בניסיון וקרא לרופא של בית החולים הנ"ל, והרופא השאיר את המטבעות תחת הכר של החולה בכדי למשוך אותו אליהם, **והרה"ק הרגיש כל זה ברוח קודשו, ומה שלקח בנו הילד עמו, כדי לחנך אותו ולהראות לו כמה צריכין להתרחק מהם.** (שיח זקנים)

המגילה שהצילה

הרב שנקולבסקי היה אובד עצות, הוא אמר לקרוא את המגילה בבית הכנסת וקולו אבד לו, כל המרקחות שלקח לא הועילו לו. כמוצא אחרון הגיע למרפאתו של ד"ר קרסלנקוב מומחה בעל שם, **אולם המזכירה אמרה כי הוא עומד לצאת ברגעים אלו לכנס חשוב בחו"ל, אנחה כבדה בקעה מגרוננו.**

השנה לא אוכל לקרוא מגילה בציבור. כל שנה אני מקפיד לקרוא את המגילה בציבור, זכר לנס שנעשה לסבי צ"ל בקריאת מגילה. 'איזה נס?' תמיהו הסובבים. והרב שנקולבסקי החל בסיפורו: "סבי, ר' שלמה שנקולבסקי, היה אדם מאוד מיוחד, עדיין אני זוכר אותו בפניו המאירות ובת צחוק על שפתיו וקולו חמים ורך. סבי היה אדם נמרץ ופיקח ונשא חן בעיני רואיו. במהלך מלחמת העולם השנייה שהה בוויילנה בירת ליטא. באותו זמן נותרה ליטא הקטנה עצמאית, ושכנתה, פולין הגדולה, חולקה בין רוסיה לגרמניה.

יהודים רבים ברחו מפולין לליטא החופשית, אולם כולם חשו, שזה עניין של זמן עד שליטא המדינה הקטנה והחלשה תיכבש על ידי רוסיה הגדולה ומסך הברזל ירד גם על יושביה, שיישאר כלאים תחת השלטון הקומוניסטי, לכן היהודים עשו כל שביכולתם כדי לעזוב את ליטא ולהגיע לחוף מבטחים לשם כך נזקקו היהודים לאשרות כניסה למדינות החופשיות. סבי יצר קשרים עם קונסול אורוגואי, והלה מינה אותו לעוזרו, **באמצעות אותו קונסול הנפיק ויזות לאורוגואי לעשרות יהודים, שבעזרתם הצליחו לעזוב את ליטא, וכך נצלו מגורלם המר של יהודי ליטא, שנכבשה לבסוף על ידי הגרמנים.**

בינתיים אכן נכנסו הרוסים לליטא, אולם למרבה הפלא הם נתנו רשות ליהודים, שהייתה בידם ויזה למדינה אחרת - לעזוב את ליטא. הרוסים העמיקו את אחיזתם בליטא, והקונסוליות הזרות נסגרו בזו אחר זו. קונסול אורוגואי והצוות שלו עזבו את המקום. אולם שלמה העוזר בקש מהקונסול לא לסגור מיד את הקונסוליה אלא להותיר אותו בינתיים כממלא מקומו. הקונסול הסכים, **וסבי המשיך לעבוד במקום מבוקר ועד ערב ולהנפיק ליהודים ויזות לאורוגואי, שבאמצעותן יוכלו לעזוב את רוסיה.**

באחד הימים קבל סבי הזמנה למסיבה שנערכה לנציגי הקונסוליות הזרות שבעיר, בהשתתפות ראש העיר. סבי היה טרוד בעבודתו ושכח מההזמנה. אולם נציגי הממשל לא שכחו ממנו. המסיבה נקבעה לפורים. ובבוקר, כשסבי התכונן לצאת ולשמע קריאת מגילה, המתין לו שוטר חמור סבר בפתח הקונסוליה וליווה אותו בשתיקה לאולם האירועים, שבו נערכה המסיבה. סבי הובל פנימה לאולם הנוצץ, שם קיבל לידיו את רשימת הנואמים, ועינו חשכו, **בדף נכתב, שנציג אורוגואי יישא נאום ארוך בספרדית לכבוד השלטון החדש. סבי לא ידע ספרדית וגם לא הכיר את הניב המיוחד, שבו מדברים באורוגואי. ובנוסף לזאת הוא היה אמור להיות הנואם הראשון בטקס, כך שאפילו אם היה יודע את השפה, לא היה לו זמן להכין דברים.**

סבי חש, ששעותיו ספורות. מהר מאוד יגלו הרוסים את התרמית, שהקונסוליה בה הוא עובד למעשה נסגרה, והוא אינו נציג רשמי של ממשלת אורוגואי. **סבי רצה להספיק לקרוא את המגילה בפעם האחרונה בחייו. ולכן עת נקרא לשאת דברים, הוציא מכיסו מגילת אסתר קטנה והחל לקרוא אותה בקול רם, בניגון ובהטעמה, מילה אחרי מילה. הס הושלך באולם. כשסיים סבא לקרוא את המגילה קרס על הכיסא שלידו חיוור ורועד בכל גופו והביט סביבו בדריכות, ממתין לשוטרי החרש של רוסיה הקומוניסטית שיבואו ויגררו אותו לבית הסוהר, אך לא, הוא נותר במקומו, ובאולם הענקי הדהדו מחיאות כפיים חזקות. הנוכחים כולם שבחו את סבא ההמום על הנאום המוצלח שנשא, וראש העיר לחץ את ידו והודה לו על דברי הברכה שנשא לכבודו.**

בסיום "דברי פתיחה" של נציג אורוגואי הוסיפו דיפלומטים אחרים לשאת נאומים ארוכים בשפות שונות ובלתי מוכרות, לכבוד ראש העיר והשלטון החדש. **אך הנוכחים באולם כולם הודו והסכימו, שנאום הברכה של נציג אורוגואי היה היפה ביותר מכל הנואמים, והשפה שבה מדברים באורוגואי היא היפה ביותר מכל השפות. וגם סבי הנהן בראשו ואישר: "וודאי, שפת האם שלי היא היפה ביותר מכל השפות", ובלבו חשב שהם צודקים. לשון הקודש היא אכן היפה שבלשונות, והפסוקים הקדושים, שקרא יפים ומעוררים, יותר מכל הנואמים שבעולם.**

בסיום האירוע, כשסבא חזר לקונסוליה, התדפק על דלת הבניין העוזר הבכיר של ראש העיר, הוא ביקש לשוחח עמו ביחידות, כשנכנסו שניהם יחדיו בחדר, פרץ העוזר בבכי: "כבר 30 שנה לא שמעתי קריאת מגילה. 30 שנה לא פתחתי סידור ולא שמעתי מלים יהודיות. רחקתי ממשפחתי, רחקתי מעמי, רחקתי מאלוקי!" ופתאום אני שומע באמצע המסיבה הנוצצת מלים מוכרות, ואני נזכר, שהיום פורים... **והנשמה היהודית שבי מתעוררת, ואיני מוצא עוד מנוח לנפשי. נשמתי רוצה לשוב לעמה ולאלוקיה... איני יכול יותר."**

שעה ארוכה מרר העוזר הבכיר בבכי, ואחר בקש מסבא: "אנא, תן לי לראות שוב את המגילה, רעב אני וצמא, לא לאוכל ולא למים אלא לפסוקים הקדושים". בחוץ הפשירו השלגים, וליבו של העוזר הפשיר גם הוא והתחמם. סבי הושיט לו את המגילה ואמר: "קח אותה, אחי היקר. טול את המגילה וקרא בה בטרם יחשיך היום ופורים יעבור, אינך צריך להחזירה לי. שמור את המגילה אצלך, ובבוא היום תוריש אותה לבנך, והיא תזכיר לו, שהוא יהודי ושעליו לשוב לעמו ולמולדתו", הר' שנקולבסקי סיים את סיפורו, לגם כוס תה מהול בכפית דבש והרגיע את גרונו הכואב, 'סבא המשיך לשנחאי ומשם לאורוגואי, וזמן קצר לאחר מכן עלה לארץ, מאז הוא חגג כל שנה את פורים בשמחה והודיה על הנס הגדול, שנעשה לו. לזכר אותו נס הוא השתדל מידי שנה לקרוא בציבור את המגילה בקול לפני הציבור, ואכן, כבר חמש עשרה שנה עמדתי בכך וקיימתי את בקשתו, אולם השנה לא אוכל..."

כשספרו זאת לד"ר קרסלנקוב, הלה הגיע בריצה: **"הגעתי להביא לך את התרופה", אמר הרופא. הוא ניער את הצנצנות הקטנות שבידו להושיטם לרב, בידו השנייה אחז הוא מגילת קלף ישנה, ונראה נרגש במיוחד, "את המגילה הזו קיבלתי מאבא שלי זכרוננו לברכה, והוא קיבל אותה משגריר אורוגואי, ובזכותה אני היום חי כאן..."**

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה צ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו צ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה	הרב שמואל בן שמחה דרז"ל הרב יעקב בן מרגלית צ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר	לע"נ תנצב"ה	הרב יצחק בן תפאחה כדורי צ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי צ"ל אביבה בת איירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל	הרב שבתי בן אסתר אטון צ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין צ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל כל נשמות עם ישראל
---	--	---	--	---